VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 13. novembrī*

Konkurence – Koncentrācija – Vācijas televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgi – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu – Saistības – Darījuma horizontālās un vertikālās ietekmes uz konkurenci vērtējums – Koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecības – Koncentrācijas radītas izmaiņas – Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lietā T-69/20

Tele Columbus AG, Berlīne (Vācija), ko pārstāv *C. Wagner* un *J. Hackl*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Conte*, *A. Keidel*, *J. Szczodrowski* un *C. Vollrath*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vodafone Group plc, *Newbury* (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *V. Vollmann*, *solicitor*, *C. Jeffs*, *A. Chadd* un *D. Seeliger*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši Rikardo da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*] (referents), I. Reine, L. Trišo [*L. Truchot*] un M. Sampols Pukuruļs [*M. Sampol Pucurull*],

sekretāre: S. Junda [*S. Jund*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu

un 2023. gada 22. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums[1]

1 Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja, *Tele Columbus AG*, lūdz atcelt Komisijas 2019. gada 18. jūlija Lēmumu C(2019) 5187 final, ar kuru Komisija par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību ir atzinusi koncentrācijas darījumu, ar ko *Vodafone Group plc* iegādājas noteiktus *Liberty Global plc* aktīvus (lieta COMP/M.8864 – *Vodafone*/*Certain Liberty Global Assets*) (turpmāk tekstā – apstrīdētais lēmums").

[..]

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

[..]

48 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

49 Komisijas un *Vodafone* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

[..]

B. Par pirmo pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā un procedūras pārkāpumiem, izvērtējot horizontālo nekoordinēto ietekmi uz MDU tirgu

[..]

2. Par pirmo daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas ietekmē izvērtējumu, vai starp koncentrācijas dalībniekiem pastāv tieša konkurence

[..]

82 Šajā ziņā jānorāda, ka tieša konkurence starp uzņēmumiem pastāv tad, ja tie konkurē par vieniem un tiem pašiem klientiem.

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

83 Šajā lietā nav strīda par to, ka koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkli nepārklājas un ka faktiski, ja *MDU* klients vēlas noslēgt līgumu ar televīzijas signāla piegādātāju, tam principā ir iespēja izvēlēties tikai vai nu koncentrācijas dalībnieku, kura kabeļtīkla darbības teritorijā atrodas ēka, kuru pieslēdz kabeļtīklam, vai kādu no tā konkurentiem, piemēram, prasītāju. Tam, vai pirms darījuma *MDU* tirgus bija valsts mēroga tirgus, vai arī tas aprobežojās ar koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkla darbības teritoriju, nav nozīmes, jo šis secinājums ir spēkā abos gadījumos.

84 Tas nozīmē, ka *Unitymedia* nevar pamatoti kvalificēt par "alternatīvu pakalpojuma sniedzēju" mājokļu sabiedrībām *MDU* tirgū, kas koncentrācijas rezultātā tiktu izstumts, kā apgalvo prasītāja. No iepriekš minētā arī izriet, ka koncentrācijas dalībnieku tirgotie produkti praktiski nekonkurēja, neatkarīgi no tā, kāds ir *MDU* ģeogrāfiskais tirgus, tādējādi šā pamata pirmā daļa nav atbalstāma.

85 Citi prasītājas izvirzītie argumenti neļauj pierādīt pretējo.

86 Vispirms saistībā ar prasītājas apgalvojumu, ka koncentrācijas dalībnieku darbības pārklājās, jāuzsver – lai arī *Vodafone* un *Unitymedia* kabeļtīkli nepārklājās, ko prasītāja neapšauba, ir taisnība, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka to darbības tomēr zināmā mērā pārklājās, jo šajā gadījumā šie operatori iegādājās televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumus no otra dalībnieka vai no cita 3. līmeņa tīkla operatora, lai varētu sasniegt attiecīgos *MDU* klientus.

87 Tomēr jāatzīmē, ka prasītāja nav apšaubījusi pašus skaitļus, ko Komisija sniedza tiesvedībā Vispārējā tiesā saistībā ar līgumiem, kurus koncentrācijas dalībnieki ir noslēguši ārpus sava kabeļtīkla darbības teritorijas, un saistībā ar attiecīgo klientu skaitu, tomēr prasītāja apstrīd šo skaitļu nenozīmīgumu. Šajā ziņā jānorāda, ka šie skaitļi parāda, ka šie līgumi pārstāvēja ļoti ierobežotu *MDU* klientu skaitu pieslēgto mājsaimniecību skaita ziņā un tik niecīgu tirgus daļu, jo tā bija mazāka par 1 %, ka nevarēja pārstāvēt atlikušo konkurenci, kas būtu jāaizsargā.

88 Turpinot, par prasītājas apgalvojumu, ka koncentrācijas dalībnieku komercstratēģija varētu attīstīties tādējādi, ka tie varētu nolemt paplašināt savu darbību ārpus sava attiecīgā kabeļtīkla darbības teritorijas, jākonstatē, ka šāds apgalvojums attiecas uz iespējamas konkurences esamību, nevis uz apgalvoto esošo tiešo konkurenci, tādējādi saistībā ar šā pamata pirmo daļu tas ir neefektīvs.

89 Tas pats attiecas uz prasītājas apgalvojumu, ka tirgus daļu kumulatīvā vērtība un Herfindāla-Hiršmana indeksa vērtība attiecībā uz *MDU* tirgu, kas definēts kā valsts mēroga tirgus, esot ļoti augsta, ņemot vērā, ka ar šiem datiem nav paredzēts pierādīt, ka abi koncentrācijas dalībnieki pirms koncentrācijas bija tieši konkurenti. Attiecībā konkrētāk uz Herfindāla-Hiršmana indeksu, kas ir vienāds ar visu tirgus dalībnieku tirgus daļu kvadrātu summu, jānorāda, ka to izmanto, lai izmērītu koncentrācijas pakāpi tirgū un ka tas var sniegt pirmo norādi par konkurences spiedienu, kas tiks izdarīts tirgū pēc koncentrācijas darījuma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 7. jūnijs, *Spar Österreichische Warenhandels*/Komisija, T-405/08, nav publicēts, EU:T:2013:306, 65. punkts).

90 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajā lēmumā atzīstot, ka koncentrācijas dalībnieki pirms koncentrācijas nebija tieši konkurenti. Tādējādi šā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

3. Par ceturto daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas ietekmē izvērtējumu, vai starp koncentrācijas dalībniekiem pastāv netieša konkurence

[..]

103 Iesākumā jānorāda, ka uzņēmumi, kas savā starpā nekonkurē tieši, tomēr var atrasties netiešas konkurences attiecībās, it īpaši tad, ja tos pakļauj līdzīgam konkurences spiedienam citi uzņēmumi, ar kuriem katrs no tiem konkurē tieši, vai ja citi faktori, piemēram, klientu izvirzītās prasības, ierobežo to iespējas salīdzināmā veidā noteikt savas cenas un komerciālos nosacījumus.

104 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītājas argumenti, kas būtībā aprakstīti šā sprieduma 98.–101. punktā, ir ļoti vispārināti, nav pamatoti ar pierādījumiem un ir balstīti uz izplūdušiem apgalvojumiem, tādējādi ar to nevar būt pietiekami, lai apšaubītu Komisijas veikto izvērtējumu. Vienīgais konkrētais arguments ir balstīts uz interneta un telefona piedāvājumu pakešu cenu un raksturlielumiem. Tomēr, tā kā prasītājas minētās piedāvājumu paketes attiecas uz citiem tirgiem, to cenām un raksturlielumiem nav nozīmes attiecībā uz izvērtējumu, vai *MDU* tirgū, kas skar televīzijas signālu pārraidi, pastāv netieša konkurence.

105 Turklāt no apstrīdētā lēmuma izriet (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 697. apsvērumu), un prasītāja to neapstrīd, ka daudzi ar *MDU* klientiem noslēgtie līgumi ir principā konfidenciālu sarunu, iepirkumu konkurences vai oficiālu konkursa procedūru rezultāts. Līgumi, ko koncentrācijas dalībnieki ir noslēguši ar saviem *MDU* klientiem, tādējādi nav tipveida līgumi, kuru nosacījumus var ietekmēt otra dalībnieka piedāvājums savā kabeļtīkla darbības teritorijā vai noteikti operatori, kas darbojas valsts mērogā, kas ir pretēji tam, ko apgalvo prasītāja.

106 Ir arī jāatzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija paskaidroja, pirmkārt, ka koncentrācijas dalībnieku iekšējo dokumentu pārbaudē netika iegūti nekādi pierādījumi, kas liecinātu, ka katrs no minētajiem dalībniekiem būtu ņēmis vērā otra dalībnieka sarunu nosacījumus saistībā ar *MDU* līgumiem, un, otrkārt, ka koncentrācijas dalībnieki bija iesnieguši pārliecinošus pierādījumus, lai apstrīdētu apgalvojumu, ka visā Vācijas teritorijā *MDU* līgumi tika saskaņoti. Ar to, ka prasītāja neuzskata šos konstatējumus par "ticamiem", nav pietiekami, lai tie tiktu apšaubīti.

107 Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajā lēmumā secinot, ka koncentrācijas dalībnieki nebija netieši konkurenti.

108 Tā kā prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīdama, ka darījuma rezultātā nezudīs nekāda netiešā konkurence, šis iebildums ir jānoraida un nav jāizvērtē, vai tā ir pieļāvusi kļūdu uzskatot, ka netiešai konkurencei bija jābūt īpaši spēcīgai vai ka bija jābūt sistemātiskai nosacījumu pārnesei.

109 Tādējādi šī pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

4. Par trešo daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī tiesību tikt uzklausītam un labas pārvaldības principa pārkāpumu, kas ietekmē izvērtējumu, vai starp koncentrācijas dalībniekiem pastāv iespējama konkurence

[..]

b) Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, jo ir balstījusies tikai uz subjektīviem ieguldījumu kritērijiem un koncentrācijas dalībnieku iekšējiem dokumentiem

[..]

139 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka koncentrācijas kontroles jomā konkurences apstākļu pārbaude saskaņā ar pastāvīgo judikatūru balstās ne tikai uz faktisko konkurenci, kas pastāv starp jau attiecīgajā tirgū esošajiem uzņēmumiem, bet arī uz iespējamo konkurenci, lai noskaidrotu, vai, ņemot vērā tirgus struktūru un tā darbību regulējošo ekonomisko un juridisko kontekstu, pastāv faktiskas un konkrētas iespējas, ka attiecīgie uzņēmumi konkurēs savā starpā vai ka attiecīgajā tirgū var parādīties jaunienācējs, kas konkurēs ar jau izveidotajiem uzņēmumiem (skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet*/Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, 116. punkts un tajā minētā judikatūra).

140 Lai noskaidrotu, vai uzņēmums ir iespējamais konkurents tirgū, Komisijai ir jāpārbauda, vai gadījumā, ja nebūtu konkrētās koncentrācijas, būtu pastāvējušas reālas un konkrētas iespējas, ka šis uzņēmums ienāktu minētajā tirgū un konkurētu ar tajā jau iedibinātajiem uzņēmumiem. Pierādot iepriekš minēto, nevar vienkārši balstīties uz pieņēmumu – tas ir jāpamato vai nu ar faktiem, vai konkrētā tirgus struktūru analīzi. Tādēļ uzņēmumu nevar kvalificēt par iespējamo konkurentu, ja tā ienākšana tirgū neatbilst rentablai ekonomiskai stratēģijai (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 29. jūnijs, *E.ON Ruhrgas* un *E.ON*/Komisija, T-360/09, EU:T:2012:332, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

141 Turklāt ienākšanas tirgū stratēģijas ekonomiskā dzīvotspēja nav pielīdzināma tam, ka stratēģija ir tikai rentabla. Ja tas tā būtu, tikai teorētisku spēju iekļūt tirgū varētu uzskatīt par pietiekamu, lai konstatētu iespējamās konkurences esamību. Līdz ar to Komisija var ņemt vērā, kādas ir komerciālās vai ekonomiskās intereses iekļūt tirgū uzņēmumam, kas tiek analizēts kā iespējamais konkurents (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 21. septembris, *EDP*/Komisija, T-87/05, EU:T:2005:333, 177., 185., 187., 188., 191. un 195. punkts, un 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet* /Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, 123. punkts), un tādējādi var atsaukties uz tā ieguldījumu kritērijiem. Tātad Komisija nevar klasificēt uzņēmumu kā iespējamo konkurentu, pamatojoties uz vispārīgiem un abstraktiem apsvērumiem un neņemot vērā šā uzņēmuma komerciālās intereses, tā īstermiņa un vidēja termiņa attīstības stratēģiju un rentabilitātes kritērijus, ko tas pats šajā nolūkā ir noteicis.

142 No tā izriet – ja Komisija konstatē, pirmkārt, ka attiecīgais uzņēmums nav veicis nekādus pasākumus, lai ienāktu tirgū pietiekami īsā laikposmā, kas aprēķināts, ņemot vērā tirgus īpatnības, otrkārt, ka minētais uzņēmums neuzskata, ka ienākšana tirgū ir ekonomiski racionāla un pievilcīga, un tāpēc, treškārt, attiecīgais uzņēmums neplāno nākotnē būtisku ienākšanu tirgū, tā var, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka attiecīgais uzņēmums nav otra koncentrācijas dalībnieka iespējamais konkurents. Šāds konstatējums ir pietiekams, lai noraidītu prasītājas pirmo iebildumu, ka Komisija šajā lietā nav ņēmusi vērā kritērijus, kas ir būtiski iespējamās konkurences izvērtēšanai, un balstījusies gandrīz tikai uz subjektīviem ieguldījumu kritērijiem un koncentrācijas dalībnieku iekšējiem dokumentiem.

143 Otrām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka Komisija nevarēja balstīties uz koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritērijiem, ņemot vērā to, ka šos kritērijus varēja jebkurā brīdī mainīt vai ar tiem pat manipulēt un ka tie neatbilda nozares praksei, jāatgādina, ka ienākšanas tirgū stratēģijas ekonomiskā dzīvotspēja nav pielīdzināma tam, ka stratēģija ir tikai rentabla, un ka

Komisija var balstīties uz to, kādas ir komerciālās vai ekonomiskās intereses iekļūt tirgū uzņēmumam, kas tiek analizēts kā iespējamais konkurents (skat. šā sprieduma 140. un 141. punktu), un attiecīgi uz ieguldījumu kritērijiem.

144 Turklāt, ņemot vērā ātruma prasību un stingros termiņus, kas Komisiju saista koncentrāciju kontroles procedūras ietvaros, tad, ja vien nav norādes par sniegtās informācijas nepareizību, nevar būt pienākuma pārbaudīt visu tās saņemto informāciju. Lai gan Komisijas pienākums šādas procedūras ietvaros veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi tai neļauj balstīties uz faktiem un informāciju, ko nevar uzskatīt par patiesu, minētā ātruma prasība tomēr paredz, ka tā nevar sīkākajās detaļās pati pārbaudīt visu tai nosūtīto paziņojumu autentiskumu un ticamību, jo koncentrāciju kontroles procedūra neizbēgami zināmā mērā balstās uz uzticēšanos (spriedums, 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 184. punkts).

145 Turklāt jāuzsver, ka tiesību aktos par koncentrāciju kontroli ir paredzēti dažādi pasākumi ar mērķi atturēt un sodīt par nepareizas vai maldinošas informācijas sniegšanu. Proti, dalībniekiem, kas paziņo par koncentrāciju, saskaņā ar Regulas Nr. 802/2004 4. panta 1. punktu un 6. panta 2. punktu ir izteikts pienākums pilnībā un godprātīgi atklāt Komisijai faktus un apstākļus, kas attiecas uz lēmuma par atbilstību pieņemšanu, par kura neievērošanu sankcija ir paredzēta Regulas Nr. 139/2004 14. pantā. Turklāt Komisija var arī atsaukt lēmumu par atbilstību, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 6. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 8. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ja tas ir balstīts uz nepareizu informāciju, par kuru atbildīgs viens no uzņēmumiem vai kas iegūta krāpšanas ceļā (spriedums, 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 185. punkts).

146 Visbeidzot, jānorāda, pirmkārt, ka it īpaši no apstrīdētā lēmuma 742. apsvēruma un 553. zemsvītras piezīmes izriet, ka Komisija pārbaudīja koncentrācijas dalībnieku sagatavotās prognozes par vairāku infrastruktūras izvēršanas projektu rentabilitāti, ņemot vērā to ieguldījumu kritērijus, un atzina, ka šo prognožu rezultāti bija pietiekami pamatoti, un, otrkārt, ka Komisija balstījās ne tikai uz koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritērijiem, lai secinātu, ka starp tiem nepastāv iespējamā konkurence, bet it īpaši ņēma vērā to, ka praksē ne *Vodafone*, ne *Unitymedia* nekad nebija dublējuši otra dalībnieka kabeļtīklu un ka šie dalībnieki tikai nenozīmīgi paplašinājās sava kabeļtīkla darbības teritorijā, lai gan šāda iekšējā paplašināšana bija izdevīgāka.

147 Šis prasītājas otrais iebildums par koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritēriju atbilstību tādējādi nav apmierināms.

148 Trešām kārtām, attiecībā uz Komisijas 2011. gada 16. jūnija lēmumu prasītājas minētajā lietā M.5900 – *LGI*/*KBW* jāprecizē, ka minētajā lēmumā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu nodeva Vācijas Federatīvās Republikas kompetentajām iestādēm koncentrāciju, kas tai tika paziņota un saskaņā ar kuru *LGI* iegādājās uzņēmumu *KBW*, kad konstatēja, ka ir izpildīti nodošanas nosacījumi, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tomēr minētajā nodošanas lēmumā Komisija nelemj par koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 3. aprīlis, *Royal Philips Electronics*/Komisija, T-119/02, EU:T:2003:101, 275. punkts, un 2003. gada 30. septembris, *Cableuropa* u.c./Komisija, T-346/02 un T-347/02, EU:T:2003:256, 52. punkts). Proti, šāda veida lēmuma mērķis nav lemt par koncentrācijas ietekmi uz attiecīgajiem tirgiem, kas ir attiecīgās nodošanas priekšmets, bet nodot pienākumu veikt šo izvērtējumu kompetentajām valsts iestādēm, kuras bija iesniegušas šo lūgumu, lai tās varētu pieņemt nolēmumu, piemērojot savas valsts konkurences tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumus,

2003. gada 3. aprīlis, *Royal Philips Electronics*/Komisija, T-119/02, EU:T:2003:101, 276. punkts, un 2003. gada 30. septembris, *Cableuropa* u.c./Komisija, T-346/02 un T-347/02, EU:T:2003:256, 53. punkts).

149 Turklāt lēmumā par lietas nodošanu Komisija, nezaudējot šāda mehānisma būtību, nevar izvērtēt koncentrācijas saderību tādā veidā, lai izvērtējums būtu saistošs attiecīgajām valsts iestādēm pēc būtības, bet tikai pārbaudīt, veicot *prima facie* izvērtējumu, vai, pamatojoties uz pierādījumiem, kas ir tās rīcībā, pēc būtības izvērtējot prasību par lietas nodošanu izskatīšanai, attiecīgā koncentrācija draud radīt vai pastiprināt dominējošo stāvokli attiecīgajos tirgos (skat. spriedumu, 2003. gada 30. septembris, *Cableuropa* u.c./Komisija, T-346/02 un T-347/02, EU:T:2003:256, 217. punkts un tajā minētā judikatūra).

150 Tādējādi jāatzīst, ka 2011. gada 16. jūnija lēmumā lietā M.5900 – *LGI*/*KBW* Komisija nav veikusi nekādu galīgu izvērtējumu par koncentrācijas dalībnieku iespējamo konkurences attiecību iespējamo esamību. Šādu izvērtējumu turklāt apstiprina tas, ka lēmumā tika izmantotas hipotētiskas frāzes.

151 Tāpat, pat pieņemot, ka prasītājas apgalvojums attiecībā uz lietu M.5900 – *LGI*/*KBW* būtu bijis pareizs, pietiek vien atgādināt, ka Komisijai katrā ziņā nav saistoša tās iepriekšējā prakse. Tāpēc, ja Komisija pieņem lēmumu par koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz paziņojumu un lietas materiāliem, kas attiecas uz konkrēto darījumu, prasītājs nevar apstrīdēt tās attiecīgo vērtējumu, pamatojoties uz to, ka tas atšķiras no agrāka vērtējuma citā lietā, pamatojoties uz citu paziņojumu un citiem lietas materiāliem, arī tad, ja attiecīgie tirgi abās lietās ir līdzīgi vai vienādi (spriedumi, 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 118. punkts, un 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 142. punkts).

152 Par Federālā karteļu biroja lēmumiem, uz kuriem atsaucas prasītāja, jānorāda, ka, ievērojot skaidru kompetenču sadalījumu, uz ko balstās Regula Nr. 139/2004, valsts iestāžu lēmumi Komisijai nav saistoši koncentrācijas kontroles procedūrās (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 18. decembris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, C-202/06 P, EU:C:2007:814, 56. punkts, un 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 139. punkts), jo īpaši, ja tie attiecas uz citas koncentrācijas dalībniekiem un citu laikposmu.

153 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā tādēļ, ka ņēma vērā koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritērijus un iekšējos dokumentus, lai noskaidrotu, vai tos var vai nevar uzskatīt par iespējamiem konkurentiem.

c) Par to, vai Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo nebija pietiekami ņēmusi vērā citus faktorus

[..]

160 Šajā ziņā, pirmām kārtām, attiecībā uz viedokli, ko tirgus izpētes laikā bija snieguši uzņēmumi, kas jau darbojas attiecīgajā tirgū, jāuzsver, ka Komisija ir tiesīga to ņemt vērā. Tomēr šis kritērijs nevar būt izšķirošs, izvērtējot iespējamās konkurences esamību.

161 Proti, lai arī konkurentu viedokļi var būt nozīmīgs informācijas avots par to, kāda varētu būt koncentrācijas darījuma iespējamā ietekme uz tirgu, tomēr Komisijai tie nav saistoši, un tāpēc Komisija izstrādā savu konkrētas koncentrācijas ietekmes novērtējumu (šajā nozīmē skat.

spriedumus, 1999. gada 25. marts, *Gencor*/Komisija, T-102/96, EU:T:1999:65, 290. un 291. punkts, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement*/Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, 673. punkts (nav publicēts)).

162 Katrā ziņā jākonstatē, ka no apstrīdētā lēmuma 727., 728., 752. un 753. apsvēruma izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā konkurējošo tirgus dalībnieku viedokli, jo no minētajiem apsvērumiem izriet, ka tā veica detalizētu pārbaudi par iespējamās konkurences pastāvēšanu starp koncentrācijas dalībniekiem, it īpaši pamatojoties uz šo uzņēmumu izteiktajiem apsvērumiem.

163 Par prasītājas apgalvojumu, ka katrs no koncentrācijas dalībniekiem jau darbojās otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, ka *Vodafone* jau īstenoja ieguldījumus *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā vai ka dalībnieki uzraudzīja viens otra darbības, jānorāda, ka šie faktori attiecas uz apgalvojumu par faktiskas tiešas vai netiešas konkurences esamību, tādējādi šis apgalvojums nav efektīvs saistībā ar šo pamata daļu, kas attiecas uz iespējamo konkurenci. Katrā ziņā no šajā spriedumā veiktā pirmās un otrās daļas izvērtējuma izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā secinot, ka koncentrācijas dalībnieki *MDU* tirgū nav ne tiešie, ne netiešie konkurenti.

164 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas pirmais iebildums ir jānoraida.

165 Otrām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka Komisijai, kad tā konstatēja, ka mazāki operatori īstenoja ieguldījumus ārpus savām pārklājuma zonām, bija jāsecina, ka *Vodafone* un *Unitymedia* arī varēja darīt to pašu, ir jākonstatē, ka Komisija apstrīdētājā lēmumā ir paskaidrojusi, kādu iemeslu dēļ šīs stratēģijas neattiecās uz koncentrācijas dalībniekiem.

166 Attiecībā konkrētāk uz situāciju, kādā atrodas prasītāja, pierādījumi, kas sniegti apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma a) punktā un 797.–799. apsvērumā, kurus prasītāja neapstrīd, norāda, ka prasītāja vairākus gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas faktiski nebija veikusi nekādus kabeļtīkla dublēšanas darbus. Proti, apstrīdētā lēmuma 798. apsvērumā iekļautajā 20. attēlā redzams, ka no 2012. gada līdz 2018. gadam prasītājas tīklam pieslēgto mājsaimniecību skaits nav būtiski palielinājies, izņemot pieaugumu, kas radies no citām sabiedrībām iegādāto esošo aktīvu rezultātā.

167 Attiecībā uz *Deutsche Telekom*, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma c) punkta un no minētā operatora atbildes, kas tajā ir citēta, tā situācija ļoti atšķīrās no koncentrācijas dalībnieku situācijas, it īpaši tāpēc, ka *Deutsche Telekom* jau bija ļoti plašs optiskās šķiedras tīkls un tas izmantoja šo tīklu, lai sniegtu platjoslas piekļuves pakalpojumus, izmantojot digitālās abonentlīnijas (*Digital Subscriber Line*, *DSL*) tehnoloģiju, un prasītāja to nemaz neapstrīd. Tādējādi, lai paplašinātu savu piedāvājumu *MDU* klientiem jaunās teritorijās, *Deutsche Telekom* varēja balstīties uz savām esošajām optiskās šķiedras līnijām vai esošajiem kanāliem un kopumā tam bija jāizbūvē tikai īsi 3. līmeņa tīkla posmi.

168 No tā izriet, ka tīklu dublēšanas darbi, kurus veikuši šie operatori, neļauj apšaubīt Komisijas izvērtējumu par koncentrācijas dalībnieku iespējamo konkurenci.

169 Tāpēc prasītājas otrais iebildums ir jānoraida.

170 Trešām kārtām, par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā *Vodafone* esošo infrastruktūru, it īpaši to, kas ir *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, un to, ka līdzīgas izmaksas būtu nepieciešamas kabeļtīkla paplašināšanai gan koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkla darbības teritorijā, gan ārpus

tās, ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 740. apsvēruma izriet, ka plānos, kurus ir izstrādājis *Vodafone* un pārbaudījusi Komisija, patiešām ir ņemta vērā šā operatora esošā infrastruktūra un 5G izvēršana, kas tomēr nepadarīja kabeļtīkla dublēšanu par pietiekami rentablu.

171 Turklāt jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 737. apsvērumā Komisija ir konstatējusi, ka kopumā *Vodafone* nebija pievilcīgi dublēt kabeļtīklu, "it īpaši, ja salīdzina ar jaunu mājsaimniecību pievienošanu paša *Vodafone* kabeļtīklā, kam nepieciešams mazāk ieguldījumu un ir lielākas ieņēmumu iespējas, ņemot vērā, ka uz vietas nav neviena cita operatora". Tas nozīmē, ka Komisija konstatēja, ka kabeļtīkla dublēšana ārpus savas darbības teritorijas būtu nerentablāka nekā kabeļtīkla paplašināšana savā darbības teritorijā, un prasītāja to neapstrīd. Šajā lietā prasītāja tikai apgalvo, ka izmaksas, kas kabeļtīkla operatoram rodas saistībā ar sava tīkla paplašināšanu sava tīkla darbības teritorijā, būtu līdzīgas izmaksām, kas rodas, paplašinot savu kabeļtīklu ārpus savas pārklājuma zonas, tomēr tā nekādā veidā nepamato šo argumentu un neapstrīd arī Komisijas sniegtos pierādījumus.

172 Tāpat jākonstatē, ka divās apstrīdētā lēmuma 736. un 759. apsvēruma rindkopās, ko Komisija publiskoja saskaņā ar 2023. gada 30. marta rīkojumu, Komisija norādīja, ka tā ir konstatējusi, ka pēdējos piecos gados katrs no koncentrācijas dalībniekiem savu kabeļtīklu bija paplašinājis pavisam nenozīmīgi sava kabeļtīkla darbības teritorijā vai tās tuvumā. Šis konstatējums, ko prasītāja neapšauba savos 2023. gada 2. jūnija apsvērumos, apstiprina Komisijas secinājumu, ka katrs no koncentrācijas dalībniekiem, visticamāk, nepaplašinātu savu kabeļtīklu otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, ja darījuma nebūtu. Proti, ja *Vodafone* un *Unitymedia* tikai niecīgā apmērā bija paplašinājuši savu kabeļtīklu savā attiecīgajā kabeļtīkla darbības teritorijā, bija ļoti maz ticams, ka tie paplašinātu savu kabeļtīklu ārpus savas darbības teritorijas un jo īpaši otra dalībnieka darbības teritorijā, jo šāda paplašināšana ir nerentablāka par paplašināšanu attiecīgi sava kabeļtīkla darbības teritorijā.

173 Tādējādi šis prasītājas trešais iebildums nav atbalstāms.

174 Ceturtām kārtām, par prasītājas argumentu, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka *Vodafone* un *Unitymedia* varēja konkurēt kā citādi, nevis izmantojot infrastruktūru, jākonstatē, ka, pretēji prasītājas apgalvojumiem, Komisija neaprobežojās tikai ar to, ka pārbaudīja iespējamās konkurences varbūtību, ja tiktu veikta otra koncentrācijas dalībnieka kabeļtīkla dublēšana, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 745. apsvēruma attiecībā uz *Vodafone* un no 763. apsvēruma attiecībā uz *Unitymedia*. Šajā kontekstā Komisija arī uzskatīja, ka ir maz ticams, ka viens no dalībniekiem varētu iespiesties otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā kā citādi, nevis izmantojot infrastruktūru, piemēram, cita starpā nomātās līnijas, satelīta infrastruktūru vai 4. līmeņa tīklus, tādējādi ceturto iebildumu nevar apmierināt.

175 Katrā ziņā Komisija Vispārējā tiesā paskaidroja, un prasītāja to neapstrīdēja, ka, lai gan teorētiski bija iespējams sniegt televīzijas signāla pārraides pakalpojumus *MDU* klientiem, neizmantojot savu 3. līmeņa infrastruktūru, praktiski no konkurences viedokļa šāda iespēja nebija pievilcīga. Šajā ziņā arī jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 820. apsvērumā, uz kuru prasītāja šajā tiesvedībā ir vairākas reizes atsaukusies, Komisija konstatēja, ka 4. līmeņa operatori, tostarp prasītāja, ir pilnībā atkarīgi no dalībnieku vēlmes piedāvāt televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumus uz konkurences nosacījumiem, un šo faktu prasītāja neapstrīd. Turpinot, apstrīdētā lēmuma 1479. apsvērumā Komisija norādīja, ka paši 4. līmeņa operatori bija paskaidrojuši, ka tie darbojas tirgus nišas segmentā, savukārt mājokļu sabiedrības apgalvoja, ka 4. līmeņa operatori bieži vien neatbilda pakalpojumu līmenim nepieciešamajām prasībām un nespēja veikt 3. līmeņa tīkla

uzlabošanu, un arī to prasītāja neapstrīd. Šie faktori apstiprina Komisijas konstatējumu, ka ir maz ticams, ka katrs no koncentrācijas dalībniekiem paplašinātu savu darbību otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā kā citādi, nevis izmantojot infrastruktūru.

176 Tādējādi prasītājas izvirzītais ceturtais iebildums ir jānoraida.

[..]

e) Par koncentrācijas dalībnieku iespējamo kolūziju

188 Prasītāja arī apgalvo – ja koncentrācijas dalībnieki nav savstarpēji konkurējuši un nekad nav dublējuši savus kabeļtīklus, tad tikai tāpēc, ka starp tiem pastāvēja netieši vai klusējot noslēgta kolūzija. Prasītāja norāda, ja Komisija būtu pareizi rīkojusies, tā būtu konstatējusi – ja ne *Vodafone*, ne *Unitymedia* nav paplašinājuši savas darbības *MDU* tirgū attiecīgi otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, tad tas esot tikai šādas kolūzijas dēļ.

[..]

191 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītājas pārmetums neattiecas uz apstrīdētajā lēmumā izvērtēto koncentrāciju, ne arī uz tās ietekmi uz *MDU* tirgu, bet drīzāk ir mēģinājums paskaidrot, kāda iemesla dēļ šā darījuma dalībnieki pirms tam nav savstarpēji konkurējuši.

192 Tomēr no Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkta izriet, ka šo regulu piemēro tikai koncentrācijām, kuras definētas tās 3. pantā un kurām nepiemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.). Savukārt Regula Nr. 1/2003 ir piemērojama vienīgi uzņēmumu darbībām, kuras nav kvalificējamas par koncentrācijām Regulas Nr. 139/2004 nozīmē, bet tomēr var radīt koordināciju uzņēmumu starpā, kas ir pretrunā LESD 101. pantam, un uz kurām šī iemesla dēļ attiecas Komisijas un valstu konkurences uzraudzības iestāžu kontrole (spriedums, 2017. gada 7. septembris, *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 32. un 33. punkts).

193 No tā izriet, ka prasītājas iebildums, kurā tā apgalvo par koncentrācijas dalībnieku pirms koncentrācijas netieši vai klusējot noslēgtu kolūziju, ir neefektīvs, jo neattiecas uz apstrīdētā lēmuma priekšmetu, proti, koncentrāciju, uz kuru attiecas Regula Nr. 139/2004, bet gan drīzāk uz praksi, kas, iespējams, ietilpst LESD 101. vai 102. panta un Regulas Nr. 1/2003 piemērošanas jomā. Tādējādi, pat ja prasītājas apgalvojumi būtu pamatoti, tas ir, pat ja pirms darījuma koncentrācijas dalībnieki būtu slēpti vai klusējot noslēguši kolūziju, kas izskaidrotu to faktiskās vai iespējamās konkurences neesamību *MDU* tirgū, kā apgalvo prasītāja, tas neļautu apšaubīt Komisijas secinājumu attiecībā uz šo tirgu, proti, ka starp koncentrācijas dalībniekiem nav bijis konkurences, kuras novēršana radītu BKEK.

194 Katrā ziņā jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka trešo personu apgalvojumi par koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtu kolūziju, pārbaudot minēto dalībnieku iekšējos dokumentus, neguva apstiprinājumu un ir pretrunā lietā esošajiem pierādījumiem par kabeļtīklu dublēšanas nepietiekamo rentabilitāti (skat. 534. un 566. zemsvītras piezīmi). Prasītājas izvirzītie argumenti, kas iepriekš jau tika noraidīti saistībā ar šīs daļas izvērtējumu, neļauj apšaubīt Komisijas konstatējumu. Turklāt, tiesas sēdē atbildot uz jautājumu par koncentrācijas dalībnieku

klusējot noslēgtu kolūziju, prasītāja nevarēja sniegt nekādus pierādījumus šajā saistībā. Visbeidzot, attiecībā uz diviem piesauktajiem Federālā karteļu biroja lēmumiem jāatgādina, ka tie Komisijai nav saistoši, kā jau norādīts šā sprieduma 152. punktā.

[..]

5. Par otro daļu - acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatojuma trūkumu, jo Komisija neesot ņēmusi vērā apvienotā uzņēmuma resursu milzīgo palielinājumu

[..]

b) Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā

[..]

219 Šajā ziņā jāuzsver, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir minēts, ka ekonomiskais un finansiālais spēcīgums ir viens no faktoriem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu, vai koncentrācijas darījums ir vai nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

220 Tomēr, lai novērtētu koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, Komisija ņem vērā tādus faktorus kā iesaistīto tirgu struktūra, uzņēmumu faktiskā vai iespējamā konkurence, iesaistīto uzņēmumu tirgus pozīcija un to ekonomiskais un finansiālais spēcīgums, piegādātājiem un lietotājiem pieejamās alternatīvas, šķēršļi iekļūšanai tirgū, kā arī piedāvājuma un pieprasījuma tendences (spriedums, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 125. punkts). Tikai pats konstatējums, ka palielinās apvienotā uzņēmuma resursi, tādējādi neļauj secināt, ka ir BKEK.

221 Tas nozīmē, ka tas vien, ka divu uzņēmumu koncentrācijas darījuma rezultātā palielinās apvienotā uzņēmuma resursi, nav pietiekami, lai atzītu minēto darījumu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. Vēl ir arī jāpierāda, ka šis resursu palielinājums rada BKEK.

222 Tomēr šajā lietā, lai arī nav nepieciešams noskaidrot, vai resursu palielinājums ir vai nav attiecināms uz koncentrāciju, prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā šāds palielinājums varētu radīt BKEK.

223 Tas, ka koncentrācija rada sinerģiju un cenu samazinājumu par labu apvienotajam uzņēmumam, vēl nenozīmē, ka darījums noteikti kaitē konkurencei. Turklāt arī tas, ka koncentrācija rada vai stiprina dominējošo stāvokli vai ka vienīgais dominējošais uzņēmums lemj par apvienotā uzņēmuma konkurence stratēģiju un cenu politiku, vēl nenozīmē, ka automātiski tiek radīts BKEK. Proti, apstāklis, ka koncentrācija radītu pretkonkurences sekas, pats par sevi nav pietiekams, lai šo koncentrāciju uzskatītu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ja vien tā būtiski neietekmē efektīvu konkurenci iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Polskie Linie Lotnicze "LOT"*/Komisija, T-296/18, EU:T:2021:724, 107. punkts).

224 Turklāt jāuzsver, ka Komisija koncentrāciju var atzīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu tikai tad, ja būtisks šķērslis efektīvai konkurencei ir koncentrācijas tiešās un tūlītējās sekas. Šāds šķērslis, kas izrietētu no apvienotā uzņēmuma nākotnē pieņemtiem lēmumiem, var tikt uzskatīts par koncentrācijas tiešām un tūlītējām sekām, ja šī nākotnes rīcība ir padarīta par iespējamu un

ekonomiski izdevīgu ar koncentrācijas izraisītām tirgus pazīmju un struktūras izmaiņām (spriedums, 2013. gada 11. decembris, *Cisco Systems* un *Messagenet*/Komisija, T-79/12, EU:T:2013:635, 118. punkts).

225 Tomēr šajā lietā ir vispārzināms, ka gan *Vodafone*, gan *Unitymedia* pirms koncentrācijas jau ieņēma dominējošo stāvokli *MDU* tirgū katrs savā kabeļtīkla darbības teritorijā, tādējādi abiem jau bija vara lielā mērā rīkoties neatkarīgi no saviem konkurentiem un konkurentu *MDU* klientiem. Tāpēc, pat ja apvienotais uzņēmums, kā apgalvo prasītāja, resursu palielinājuma rezultātā varētu izstumt no tirgus atlikušos konkurentus, piemērojot tostarp plēsonīgas cenas, ir jākonstatē, ka tas tā bija jau pirms darījuma un ka šāda rīcība nākotnē tāpēc nav padarīta iespējama vai ekonomiski racionāla, koncentrācijas ietekmē mainot tirgus raksturlielumus un struktūru.

226 Jebkurā gadījumā, ja apvienotais uzņēmums īstenotu pret konkurenci vērstu praksi, lai izstumtu no *MDU* tirgus atlikušos konkurentus, trešās personas varētu ziņot par šādu iespējamu ļaunprātīgu rīcību par konkurenci atbildīgajām valsts iestādēm vai Komisijai, neizslēdzot iespēju tām rīkoties arī pēc savas ierosmes saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 5. pantu un 7. panta 1. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija (T-162/10, EU:T:2015:283, 250. punkts).

227 Visbeidzot, Komisijai nav saistošs ne *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) 2013. gada 14. augusta lēmums, ne arī pašas lēmumpieņemšanas prakse.

228 Par *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) lēmumu ir arī jānorāda, ka tas tika pieņemts 2013. gadā, savukārt darījums tika paziņots 2018. gadā. Telekomunikāciju tirgi savukārt attīstās ļoti strauji. Šādā kontekstā tas, ka ir pagājuši pieci gadi, arī var būt pamatojums tam, ka šis lēmums netiek ņemts vērā. Ir arī jānorāda, ka, ievērojot skaidru kompetenču sadalījumu, uz ko ir balstīta Regula Nr. 139/2004, valsts iestāžu lēmumi Komisijai nevar būt saistoši koncentrācijas kontroles procedūrās (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 18. decembris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, C-202/06 P, EU:C:2007:814, 56. punkts, un 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 139. punkts).

229 Attiecībā uz Komisijas agrāko lēmumpieņemšanas praksi jānorāda – ja Komisija pieņem lēmumu par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, pamatojoties uz paziņojumu un lietas materiāliem, kas attiecas tikai uz konkrēto darījumu, prasītājs nevar apstrīdēt tās attiecīgo vērtējumu, pamatojoties uz to, ka tas atšķiras no agrāka vērtējuma citā lietā, pamatojoties uz citu paziņojumu un citiem lietas materiāliem, arī tad, ja attiecīgie tirgi abās lietās ir līdzīgi vai vienādi (spriedumi, 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 118. punkts, un 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 142. punkts).

230 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo nav secinājusi, ka pastāv horizontāla nekoordinēta ietekme uz *MDU* tirgu, ko izraisījis resursu palielinājums koncentrācijas darījuma rezultātā.

[..]

D. Par trešo pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā un procedūras pārkāpumiem, izvērtējot vertikālo nekoordinēto ietekmi uz starpniecības tirgu un MDU tirgu

[..]

3. Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā

[..]

314 Šajā ziņā jāatgādina, ka Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2008, C 265, 6. lpp., turpmāk tekstā – "Pamatnostādnes par nehorizontālo apvienošanos") 31. punktā ir noteikts, ka piekļuves resursiem norobežošana tirgū rodas tad, ja pēc attiecīgās koncentrācijas jaunais uzņēmums var ierobežot piekļuvi ražojumiem un pakalpojumiem, ko tas piegādātu, ja nebūtu notikusi koncentrācija, it īpaši, ja šis jaunais uzņēmums lejupējiem konkurentiem spēj paaugstināt izmaksas, apgrūtinot izejmateriālu piegādi par tādām cenām un ar tādiem noteikumiem, kādi būtu, ja koncentrācija nebūtu notikusi.

315 Atbilstoši Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punktam, novērtējot pret konkurenci vērstas norobežošanas no izejmateriāliem scenārija iespējamību, Komisija, pirmkārt, pārbauda, vai apvienotais uzņēmums pēc koncentrācijas darījuma noslēgšanas varēs būtiski bloķēt piekļuvi resursam, otrkārt, vai tam būs motivācija to darīt, un, treškārt, vai piekļuves bloķēšanas stratēģijai būs būtiska negatīva ietekme uz lejupējo konkurenci.

316 Jānorāda, ka šie trīs nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi, ja netiek izpildīts viens no tiem, ar to pietiek, lai izslēgtu risku, ka tiek veikta pret konkurenci vērsta piekļuves resursiem bloķēšana (spriedumi, 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 118. un 119. punkts, un 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 111. un 112. punkts). Turklāt, it īpaši attiecībā uz trešo nosacījumu jānorāda, ka, lai šāds nosacījums būtu izpildīts, ir jāpierāda būtiska negatīva ietekme uz lejupējo konkurenci, kā tas izriet no Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punkta.

317 Jāatzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā, neraugoties uz to, ka koncentrācijas rezultātā neizveidojās nekāda jauna vertikāla saikne starp augšupējo starpniecības tirgu un lejupējo *MDU* tirgu, Komisija apstrīdētā lēmuma 1476.–1506. apsvērumā pārbaudīja šos trīs nosacījumus, un prasītāja saistībā ar pašu pieeju nekādus pārmetumus neizteica.

318 Šajā lietā Vispārējās tiesas ieskatā ir lietderīgi vispirms izvērtēt argumentus, kurus prasītāja ir izvirzījusi, lai pierādītu, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā acīmredzami kļūdaini ir secinājusi, ka trešais no šiem nosacījumiem netika izpildīts, proti, tās trešais iebildums, kas izklāstīts šā sprieduma 312. punktā.

319 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja šajā kontekstā nav apstrīdējusi vairākus faktorus, kas lika Komisijai secināt, ka tirgus iespējamā bloķēšanas stratēģija katrā ziņā būtiski negatīvi neietekmētu lejupējo konkurenci.

320 Tādējādi prasītāja neapstrīd, ka šāda stratēģija neietekmētu tās pamatdarbību, jo tā tika veikta ārpus *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijas. Turklāt, lai arī prasītāja apstrīd Komisijas secinājumu, ka tās darbība *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā bija maza, tā ne ar ko nav

pamatojusi savus apgalvojumus un it īpaši neapšauba to, ka tā nespēja piedalīties 3. līmeņa tīkla modernizācijas iepirkuma konkursos ierobežotās tirgus daļas dēļ, jo tās daļa attiecīgajā tirgū bija [0–5 %], un tā piedalījās tikai iepirkuma konkursos *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā.

321 Neviens prasītājas izvirzītais arguments turklāt nav pamatots.

322 Pirmkārt, par prasītājas apgalvojumu, ka tā ir izdarījusi pietiekamu konkurences spiedienu uz *Unitymedia*, lai gan tā tikai pārdeva tālāk *Unitymedia* produktu savā kabeļtīkla darbības teritorijā, jānorāda, ka šim apgalvojumam nav pievienoti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt apstrīdētā lēmuma 1501. un 1503. apsvērumā izklāstītos paskaidrojumus, kā atgādināts šā sprieduma 283. un 284. punktā.

323 Tādējādi prasītāja nav nekādi pamatojusi savu apgalvojumu, ka agrāk iepirkumu konkursos sekmīgi uzvarējušo tālākpārdevēju izzušana varētu būtiski negatīvi ietekmēt konkurenci.

324 Turklāt jākonstatē, ka, pretēji prasītājas apgalvojumam, koncentrācijas kontroles procedūras mērķis nav nodrošināt, ka prasītāja kā koncentrācijas dalībnieku galvenā konkurente kļūst stiprāka un ir galvenais atlikušās konkurences avots, vēl jo vairāk tāpēc, ka prasītāja nav precizējusi, kāda konkrēti būtu šīs pastiprināšanās izpausme, ne arī kāds būtu tās juridiskais pamats.

325 Visbeidzot, prasītāja nevar pamatoti atsaukties uz to, ka attiecībā uz horizontālo nekoordinēto ietekmi uz fiksētās piekļuves interneta tirgu Komisija ir piekritusi korektīvajam pasākumam, kas ir vērsts tikai uz tālākpārdevējiem. Kā paskaidroja Komisija, *MDU* tirgus būtiski atšķiras no fiksētās interneta piekļuves tirgus, tāpēc attiecībā uz pēdējo minēto bija jāpieņem korektīvs pasākums. Proti, konkurences nosacījumi abos šajos tirgos bija atšķirīgi (skat. apstrīdētā lēmuma 391. un turpmākos apsvērumus un 700. un turpmākos apsvērumus). Šajā ziņā attiecībā uz *MDU* tirgu galvenais uzsvars tika likts uz to, lai darītu pieejamu infrastruktūru (skat apstrīdētais lēmuma 107. un 699. apsvērumu), un 4. līmeņa pakalpojumu sniedzēji neizdarīja būtisku konkurences spiedienu (skat. apstrīdētā lēmuma 818.–820. un 1478.–1480. apsvērumu). Savukārt pirms koncentrācijas *Vodafone* īstenoja būtisku konkurences spiedienu uz fiksētās interneta piekļuves tirgu (skat. apstrīdētā lēmuma 445.–499. apsvērumu un it īpaši 454. apsvērumu), tāpēc bija nepieciešams korektīvs pasākums (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 1898. apsvērumu).

326 Otrkārt, par prasītājas apgalvojumu, ka tā tikai īslaicīgi balstījusies uz *Unitymedia* sniegtā televīzijas signāla pārraides starpniecības pakalpojumiem, kamēr izvērsīs pati savu 3. līmeņa tīklu, no apstrīdētā lēmuma 798. apsvēruma un 20. attēla, uz ko minētā lēmuma 1504. apsvērumā atsaukusies Komisija, izriet, ka Komisija savu izvērtējumu balstīja gan uz atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, gan uz pašas prasītājas sniegtajiem skaitļiem. No apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma a) punktā un 797.–799. apsvērumā sniegtajiem pierādījumiem izriet, ka prasītāja vairākus gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas faktiski nebija veikusi cita operatora kabeļtīkla dublēšanas darbus. Konkrēti, apstrīdētā lēmuma 798. apsvērumā iekļautajā 20. attēlā redzams, ka no 2012. gada līdz 2018. gadam prasītājas tīklam pieslēgto mājsaimniecību skaits nav būtiski palielinājies, izņemot pieaugumu, kas radies no citām sabiedrībām iegādāto esošo aktīvu rezultātā. Tomēr prasītāja atsaucas tikai uz pašas paziņojumiem, bet nav iesniegusi nekādus pierādījumus, lai atspēkotu secinājumu, ka tā "pēdējos gados [bija] ļoti maz darījusi, lai attīstītu savu 3. līmeņa infrastruktūru".

327 No tā izriet, ka prasītājas izvirzītie argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka tās rīcībā esošie pierādījumi liecināja, ka prasītājas vājināšanās *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā būtiski negatīvi neietekmētu konkurenci mazumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanas tirgū *MDU* klientiem.

328 Tādējādi ir jānoraida trešais iebildums, ko prasītāja izvirzījusi trešā pamata otrās daļas pamatojumam.

329 Tā kā trīs nosacījumi, kas attiecas uz piekļuves resursiem bloķēšanas risku, ir kumulatīvi, un prasītāja turklāt to nav apstrīdējusi, tas, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka trešais nosacījums nebija izpildīts, ir pietiekami, lai noraidītu šādu bloķēšanas risku, un vairs nav jāizvērtē, vai Komisija ir acīmredzami kļūdījusies, uzskatot, ka arī abi pārējie nosacījumi nebija izpildīti. Tādējādi nav vajadzības izvērtēt pēc būtības pirmo un otro iebildumu, ko prasītāja ir izvirzījusi, lai pamatotu trešā pamata otro daļu, kas būtībā attiecas uz šiem diviem pirmajiem nosacījumiem.

330 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešais pamats ir jānoraida, un nav jāizvērtē, vai prasītājai bija interese to izvirzīt.

E. Par ceturto pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvērtējot horizontālo nekoordinēto ietekmi uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu

[..]

2. Par prasītājas apgalvoto acīmredzamu kļūdu vērtējumā

[..]

348 Pirmām kārtām, saistībā ar pārmetumu, ka Komisija ir izanalizējusi tikai noteiktas pretkonkurences sekas, kas skar iepirkuma maksas un *OTT* un *HBBTV* pakalpojumus, prasītāja ir minējusi tikai noteiktas tehniskas funkcionalitātes un noteiktus komerciālus aspektus, kurus tās ieskatā Komisijai bija jāizvērtē, bet nav nekādi paskaidrojusi, kā tos varētu ietekmēt koncentrācija, un it īpaši nav paskaidrojusi iemeslus, kā un kāpēc apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un, pats galvenais, motivācija pasliktināt šīs funkcionalitātes un komerciālos aspektus sarunās ar raidorganizācijām, kā, ņemot vērā it īpaši to nozīmību, tas varētu būtiski kaitēt efektīvai konkurencei TV signālu iepirkuma vairumtirdzniecības tirgū un kā šāda šo funkcionalitāšu un komercnosacījumu iespējamā pasliktināšanās varētu būt saistīta ar koncentrāciju, kas tādējādi ļauj noraidīt šo pirmo iebildumu.

349 Katrā ziņā, kā Komisija ir pareizi atzīmējusi, tikai tas vien, ka Komisija nav izvērtējusi visu, ko prasītāja bija vēlējusies vai uzskatījusi par lietderīgu, pats par sevi nevar būt pamatojums apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

350 Otrām kārtām, par apgalvojumu, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un motivācija īstenot daļēju ekskluzivitāti, lai aizliegtu satura izplatīšanu dažiem saviem konkurentiem, piemēram, pašai prasītājai, jākonstatē, ka šāds apgalvojums ir ļoti vispārīgs un ne ar ko nav pamatots.

351 Turklāt, lai arī prasītāja apgalvo, ka apvienotajam uzņēmumam būs spēja un motivācija īstenot šādu daļēju ekskluzivitātes stratēģiju attiecībā uz dažiem saviem konkurentiem, jākonstatē, ka tā nav pat centusies pierādīt, ka šāda stratēģija varētu būtiski negatīvi ietekmēt lejupējo konkurenci, balstoties, piemēram, uz pierādījumiem, kas liecinātu, ka kāda iespējami nozīmīga mājokļu sabiedrību daļa *MDU* tirgū vai nozīmīga daļa Vācijas skatītāju *SDU* tirgū vēlētos pāriet pie apvienotā uzņēmuma pakalpojumiem tikai tāpēc, ka to pašreizējais pakalpojumu sniedzējs nepiedāvā kādus noteiktus kanālus. Tomēr, kā izriet no šā sprieduma 315. un 316. punkta un tajos minētās judikatūras, Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punktā minētie trīs nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi, ja nav izpildīts viens no tiem, ar to ir pietiekami, lai izslēgtu piekļuves resursiem bloķēšanas risku, kas ļauj noraidīt šo otro iebildumu.

352 Katrā ziņā, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums ar pakalpojuma sniedzēju slēdz ekskluzivitātes līgumus, kuru mērķis ir izstumt no lejupējā tirgus vienu vai vairākus individuāli izraudzītus konkurentus, šāda rīcība varētu būt pretrunā konkurences tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Altstoff Recycling Austria*/Komisija, T-419/03, EU:T:2011:102, 51. punkts). Kad tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai Komisija tika iztaujāta šajā saistībā, tā apstiprināja, ka gadījumā, ja apvienotais uzņēmums noslēgtu pilnīgu vai daļēju ekskluzivitātes līgumu ar kādu raidorganizāciju, tas, iespējams, būtu LESD 101. vai 102. panta pārkāpums.

353 Tādēļ jāsecina, ka ir maz ticams, ka pēc darījuma noslēgšanas apvienotajam uzņēmumam būtu motivācija slēgt šādus līgumus, un tas pats attiecas arī uz raidorganizācijām. Kā izriet no judikatūras, lai arī ir atbilstoši ņemt vērā motivāciju īstenot pret konkurenci vērstu rīcību, ir jāņem vērā arī tas, vai šo motivāciju varētu mazināt vai pat novērst tas, ka attiecīgā rīcība ir prettiesiska, pastāv iespēja to atklāt, kompetentās iestādes var uzsākt izmeklēšanu gan Savienības, gan valsts līmenī, kā arī par to var piemērot finanšu sankcijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 25. oktobris, *Tetra Laval*/Komisija, T-5/02, EU:T:2002:264, 159. punkts, un 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 303.–311. punkts). Tāpēc Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā mazo varbūtību, ņemot vērā rīcības iespējamo prettiesiskumu, ka apvienotais uzņēmums noslēgtu ekskluzivitātes līgumu ar kādu raidorganizāciju, saskaņā ar kuru vienam vai vairākiem konkurentiem, piemēram, prasītājai, lejupējos tirgos tiktu liegta piekļuve noteiktam saturam.

354 Trešām kārtām, par apgalvojumu, ka apvienotais uzņēmums varētu *MDU* tirgū izmantot priekšrocības, kas tam ir televīzijas signālu iepirkuma tirgū, jākonstatē, ka uz šiem pierādījumiem prasītāja jau bija atsaukusies, lai pamatotu sava pirmā pamata otro daļu par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatojuma neesamību, ciktāl Komisija, izvērtējot *MDU* tirgu, neesot ņēmusi vērā apvienotā uzņēmuma resursu milzīgo pieaugumu. Tomēr šī otrā daļa ir noraidīta šā sprieduma 199.–230. punktā izklāstīto iemeslu dēļ, tādēļ šis trešais iebildums nav atbalstāms.

355 Katrā ziņā, ja apgalvotās priekšrocības, ko guvis apvienotais uzņēmums, ļautu tam piedāvāt *MDU* klientiem izdevīgākas cenas, kā apgalvo prasītāja, jāsecina, ka tas liecina par pozitīvām sekām patērētājiem, jo pastāv varbūtība, ka šāds cenu samazinājums atainotos mēneša īres maksās, ko maksā attiecīgo ēku īrnieki, nevis radītu BKEK. Turklāt jākonstatē, ka prasītāja nav nekādā veidā pierādījusi, ka tās apgalvotās priekšrocības, proti, iepirkuma maksu iekasēšana un satura iegāde uz izdevīgākiem nosacījumiem, nekā to var izdarīt mazie kabeļtīkla operatori, būtu attiecināmi uz koncentrāciju.

356 Tāpēc prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, izvērtējot horizontālo nekoordinēto ietekmi uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu, tādēļ ceturtais pamats ir jānoraida.

F. Par piekto pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā un procedūras pārkāpumu, izvērtējot ierosinātās saistības

[..]

2. Par pirmo daļu – acīmredzamu kļūdu, izvērtējot WCBA saistības

[..]

370 Turpinot, par prasītājas apgalvojumu, ka *WCBA* saistības ir neefektīvas, jo neļauj kompensēt to, ka zudīs konkurences spiediens, ko pirms darījuma īstenojis *Unitymedia* ar savu infrastruktūru un inovācijām, jākonstatē, ka *WCBA* saistību pamatmērķis bija novērst konkurences problēmu, kas rodas, zūdot konkurences spiedienam, ko *Vodafone* ar *DSL* darbību īstenoja *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, kā tas izriet it īpaši no apstrīdētā lēmuma 1898. apsvēruma.

371 Proti, pēc darījuma noslēgšanas darbību, ko *Unitymedia* veica, izmantojot savu kabeļtīklu, turpinātu un pārņemtu *Vodafone*. Savukārt *Vodafone* ir paredzējis slēgt *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā savu *DSL* darbību, ko tas veica, pamatojoties uz vairumtirdzniecības piekļuvi, ko sniedza *Deutsche Telekom* (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 566., 604. un 605. apsvērumu). Tas nozīmē, ka *Vodafone DSL* pakalpojums, proti, *Deutsche Telekom DSL* produkta tālākpārdošanas darbība, pēc darījuma noslēgšanas izzustu.

372 *WCBA* saistības tādējādi nevarētu uzskatīt par neefektīvām, ciktāl tās paredz ienākt tirgū operatoram, *Telefónica*, kurš nenodarbojās ar infrastruktūru, bet bija tikai tālākpārdevējs, jo mērķis bija tieši kompensēt to, ka no *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijas aiziet operators *Vodafone*, kas nenodarbojās ar infrastruktūru, bet bija tikai tālākpārdevējs, tādējādi šo pirmo iebildumu nevar apmierināt.

373 Katrā ziņā it īpaši no apstrīdētā lēmuma 452. apsvēruma izriet, ka savā kabeļtīkla darbības teritorijā *Vodafone* pirms darījuma noslēgšanas veica ieguldījumus un inovācijas. Turklāt pēc darījuma apvienotais uzņēmums turpinātu paplašināt darbību *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, konkurējot ar citiem operatoriem, piemēram, *Deutsche Telekom*, *United Internet* un *Telefónica*, kā tas arī izriet no minētā apsvēruma. Tas nozīmē, ka apvienotais uzņēmums *Unitymedia* agrākajā kabeļtīkla darbības teritorijā varētu veikt ieguldījumus infrastruktūrā un inovācijas līdzīgi, kā to darīja *Unitymedia* pirms darījuma noslēgšanas. Katrā ziņā prasītāja nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas pietiekami liecinātu, ka apvienotais uzņēmums, neraugoties uz šiem apstākļiem un konkrētāk – uz konkurenci, ko rada *Deutsche Telekom*, *United Internet* un *Telefónica*, vairs neveiktu ieguldījumus un inovācijas *Unitymedia* agrākajā kabeļtīkla darbības teritorijā, un tādējādi darījuma rezultātā zustu šo ieguldījumu un inovāciju radītais konkurences spiediens.

374 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Komisija nedrīkstēja pieņemt *WCBA* uzņemtās saistības, jo tās ir rīcības saistības, nevis strukturālas saistības, ir taisnība, kā to konstatē prasītāja, ka Komisija Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 15. punktā ir paskaidrojusi, ka strukturālas saistības, piemēram, apņemšanās atsacīties no kādas darbības, skatoties no Regulā Nr. 139/2004 noteiktā mērķa, parasti ir vēlamākas, ciktāl tās ilgstoši novērš konkurences problēmas, kas varētu rasties paziņotās koncentrācijas rezultātā, un tām nav nepieciešami vidēja termiņa vai ilgtermiņa uzraudzības pasākumi. Turklāt Komisija minētā paziņojuma 17. punktā ir uzsvērusi, ka saistības, kas attiecas uz apvienotā uzņēmuma turpmāko rīcību, var būt pieļaujamas tikai izņēmuma kārtā, ļoti īpašos apstākļos.

375 Turpinot, Komisija ir tiesīga apstiprināt tikai tādus saistību piedāvājumus, kuru rezultātā koncentrācija var kļūt saderīga ar iekšējo tirgu. Citiem vārdiem, saistībām, ko piedāvā attiecīgais uzņēmums, ir jābūt tādām, kas ļautu Komisijai konstatēt, ka attiecīgais koncentrācijas darījums būtiski neietekmēs efektīvu konkurenci iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā minētās regulas 2. panta 2. punkta izpratnē (skat. spriedumu, 2006. gada 23. februāris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, T-282/02, EU:T:2006:64, 294. punkts un tajā minētā judikatūra).

376 II posmā uzņemto saistību mērķis cita starpā ir novērst konkurences problēmas, kādas Komisija ir konstatējusi I posmā un kuru rezultātā Komisija uzsāka II posmu. Tādējādi, ja Vispārējai tiesai ir jāizvērtē, vai II posmā uzņemtās saistības, ņemot vērā to apjomu un saturu, var ļaut Komisijai pieņemt lēmumu par koncentrācijas atļaušanu, tai ir jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka minētās saistības ir tieša un pietiekama atbilde uz I posmā konstatētajām konkurences problēmām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 298. punkts).

377 Saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 30. apsvērumu, ja attiecīgie uzņēmumi izmaina izziņotu koncentrāciju, jo īpaši piedāvājot saistības ar mērķi panākt koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, Komisija varēs paziņot, ka mainītā koncentrācija ir saderīga ar iekšējo tirgu. Šādām saistībām jābūt proporcionālām konkurences kaitējumam un jānovērš tas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 23. februāris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, T-282/02, EU:T:2006:64, 307. punkts).

378 Visbeidzot, rīcības saistības būtībā nav nepietiekamas, lai novērstu BKEK iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, un katrā atsevišķā gadījumā tās ir jāizvērtē tāpat kā strukturālas saistības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. septembris, *EDP*/Komisija, T-87/05, EU:T:2005:333, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

379 Tādēļ Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 15. punktā Komisija ir uzsvērusi, ka nav iespējams *a priori* izslēgt, ka BKEK rašanos var novērst arī ar cita veida saistībām, kas nav strukturālas saistības.

380 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija Paziņojumā par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem dod priekšroku strukturālām saistībām, jo īpaši tādēļ, ka tās ir viegli īstenojamas. Tomēr jānorāda, ka saistību pieņemamību nosaka galvenokārt tas, vai tās ir atbilstošas un pietiekamas, lai atrisinātu konstatēto konkurences problēmu, kā arī, vai ir pārliecība, ka tās izdosies īstenot.

381 Tātad prasītājai nav pamata apgalvot, ka Komisijai bija jānoraida *WCBA*, pamatojoties tikai uz to, ka tās attiecās tikai uz apvienotā uzņēmuma rīcību, kas nozīmē, ka otro iebildumu var noraidīt.

382 Trešām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka *Telefónica*, iespējams, nespēja īstenot spēcīgu konkurences spiedienu fiksētās interneta piekļuves tīklā, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 529. apsvēruma saturs, uz kuru atsaucas prasītāja, pamatojot šo iebildumu, attiecas uz *Deutsche Telekom* paziņojumu par *Telefónica* konkurences spiedienu pirms *WCBA* uzņemto saistību ņemšanas vērā, tādējādi var noraidīt prasītājas argumentu, ka pati Komisija minētajā apsvērumā bija atzinusi šo *Telefónica* nespēju.

383 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu, ka, piemērojot *WCBA* saistības, uzņēmumam *Telefónica* tiktu piedāvāti ierobežoti ātrumi, apstrīdētā lēmuma 531. apsvērumā Komisija patiešām ir konstatējusi, ka:

"*Telefónica* savā produktu portfelī tikai nesen ir iekļāvusi piedāvājumu 250 Mbit/s. Līdz šim tas piedāvāja ātrumu 10, 50 un 100 Mbit/s, un konkurenti uzskata, ka tas nopietni ierobežo tā konkurenci. Tas, ka šie lielākie ātrumi produktu portfelī tiek iekļauti ar novēlošanos, ir būtisks pierādījums *Telefónica* ierobežotai konkurētspējai tirgū."

384 Tomēr jāuzsver, ka šie Komisijas konstatējumi attiecas uz *Telefónica* situāciju, kāda tā būtu bijusi, nepastāvot *WCBA* saistībām.

385 Tādējādi jāatzīst, ka šie konstatējumi, kas izdarīti, neņemot vērā pienākumu kopumu, ko *Vodafone* uzņēmies *WCBA* saistību kontekstā, neļauj secināt, ka *Telefónica* spēj un ir motivēts darboties kā spēcīgs un aktīvs konkurējošs spēks, kad uzņemtās saistības tiks īstenotas.

386 Turklāt jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 1896.–1917. apsvērumā, kas iekļauti iedaļā "Piemērošanas joma", Komisija ir sīki izvērtējusi *WCBA* saistības. Konkrētāk, minētā lēmuma 1901.–1906. apsvērumā Komisija ir izvērtējusi, kādus ātrumus *Vodafone* piedāvātu *Telefónica*. Kā šajā tiesvedībā uzsvērusi persona, kas iestājusies lietā, *Telefónica* hipotētiskais maksimālais interneta ātrums *DSL* darbībām ir 250 Mbit/s. Salīdzinājumam, tiklīdz tiks īstenotas *WCBA* saistības, tam būtu piekļuve interneta ātrumam līdz 300 Mbit/s un pēc tam līdz pat 500 Mbit/s. Tāpēc apstrīdētā lēmuma 1906. apsvērumā Komisija atzina, ka ātrumi, kas būs pieejami saskaņā ar *WCBA* saistībām, piedāvātu būtiskas priekšrocības salīdzinājumā ar tiem, ko piedāvā *Deutsche Telekom DSL* infrastruktūra. It īpaši Komisija norādīja, ka minētās saistības piedāvātu lielākus ātrumus nekā ar *DSL* infrastruktūru tehniski pieejamie produktu ātrumi un radītu konkurenci, kas ātruma ziņā vairāk pielīdzināma *Unitymedia* nekā *Vodafone DSL* darbībai. Kopumā Komisija uzskata, ka ātrumi, kas būs pieejami, piemērojot *WCBA* saistības, ir uzlabojums salīdzinājumā ar *Deutsche Telekom* vairumtirdzniecības piedāvājumu un ir pietiekami, lai *Telefónica* varētu efektīvi konkurēt fiksētās interneta piekļuves tirgū pārskatāmā nākotnē.

387 Tādējādi tas vien, ka Komisija, kamēr netika ņemtas vērā *WCBA* saistības, ir uzskatījusi, ka lielāku ātrumu novēlota iekļaušana produktu portfelī ir būtisks pierādījums tam, ka *Telefónica* konkurētspēja tirgū ir ierobežota, neļauj izdarīt nekādu secinājumu par *Telefónica* spēju un motivāciju darboties kā spēcīgam un aktīvam konkurējošam spēkam un tādējādi par *WCBA* saistību atbilstību un pietiekamību pēc to īstenošanas, tāpēc trešais iebildums ir noraidāms.

388 No visa iepriekš minētā izriet, ka piektā pamata pirmā daļa par acīmredzamu kļūdu, ko Komisija esot pieļāvusi, izvērtējot *WCBA* saistības, ir jānoraida.

3. Par otro daļu – procedūras pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu, izvērtējot attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības

389 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka Komisija ir izdarījusi procedūras pārkāpumu, pieņemot saistības attiecībā uz iepirkuma maksām, jo tās tika iesniegtas novēloti, proti, pēc Regulas Nr. 802/2004 19. panta 2. punktā paredzētā termiņa un neapspriežoties ar tirgus dalībniekiem.

[..]

400 Otrām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka *OTT* saistības būtu nepietiekamas, jo *OTT* pakalpojumi Vācijā joprojām nav pietiekami nozīmīgi un saistības pietiekami neaizsargātu citus kabeļtīkla operatorus un *IPTV* pakalpojuma sniedzējus, jākonstatē, pirmkārt, ka no apstrīdētā lēmuma 1266. apsvēruma izriet, ka konstatētā konkurences problēma, kuras risināšanai bija paredzēts šis risinājums, izpaudās tādējādi, ka apvienotajam uzņēmumam palielinātos iespēja kavēt tādu noteiktu inovatīvu televīzijas pakalpojumu rašanos un attīstību, tostarp *OTT* pakalpojumu rašanos un attīstību, kas kļūst aizvien nozīmīgāki un ļauj paplašināt raidorganizācijas un skatītāju mijiedarbību.

401 Tāpēc neatkarīgi no tā, kādā laikposmā *OTT* pakalpojumi varētu ierobežot apvienotā uzņēmuma manevra iespējas un spēju risināt sarunas, ir jākonstatē – tā kā saskaņā ar *OTT* saistībām *Vodafone* no apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienas ne tikai būtu liegts slēgt vai atjaunot līgumu ar kādu raidorganizāciju, kurā būtu iekļauti noteikumi, kas tieši vai netieši ierobežotu šīs raidorganizācijas iespējas piedāvāt *OTT* pakalpojumu Vācijā, bet būtu pienākums arī neīstenot šādus noteikumus, ja tādi būtu bijuši, un atcelt līdzīgus ierobežojumus, kas ir ietverti spēkā esošajos līgumos (skat. saistību teksta B.II iedaļas 13. un 14. punktu), šīs *OTT* saistības varēja nekavējoties novērst iespēju, ka *Vodafone* kavē *OTT* pakalpojumu rašanos un attīstību, un līdz ar to novērst konstatēto konkurences problēmu, kuras dēļ šīs saistības tika pieņemtas.

402 Otrkārt, jānorāda – lai arī Komisija apstrīdētajā lēmumā atzina, ka apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un motivācija kavēt tādu inovatīvu televīzijas pakalpojumu kā *HBBTV* un *OTT* rašanos un attīstību un ka *Vodafone*, lai novērstu šo konkurences problēmu, ir piedāvājis *OTT* un *HBBTV* saistības, tā neuzskatīja, ka tas varētu attiekties uz citiem pārraides līdzekļiem, piemēram, citiem kabeļtīkla operatoriem vai *IPTV* pakalpojuma sniedzējiem. Attiecībā uz *IPTV* jākonstatē, ka, pretēji *OTT*, tā atrodas sarukuma stadijā, un tās tirgus daļa ir 8 % (skat. apstrīdētā lēmuma 291. apsvērumu), ko prasītāja neapstrīd.

403 Prasītāja tomēr nepārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā, ka apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un motivācija kavēt citu pārraides līdzekļu, piemēram, citu kabeļtīkla operatoru vai *IPTV* pakalpojuma sniedzēju, rašanos un attīstību, tādējādi šajā ziņā nebija nepieciešams piemērot saistības, tāpēc var noraidīt šo prasītājas apgalvojumu.

404 Treškārt, par prasītājas apgalvojumu, ka esošās jaudas, ko apvienotā uzņēmuma interneta tīkls nodrošina trešo personu sniegtajiem interneta starpsavienojuma pakalpojumiem, nav pietiekamas, lai garantētu ātrumu, kas ļautu pārraidīt *OTT* pakalpojumus, bet saskaņā ar kuru drīzāk būtu jānofiksē, ka vienam sadalītājam jāpieslēdz 32 dzīvokļi, jākonstatē, ka prasītāja nav nekādi pamatojusi šo apgalvojumu, tāpēc šo trešo iebildumu nevar apmierināt.

405 Katrā ziņā jāatzīmē – kā izriet no saistību teksta B.II iedaļas 15. punkta, otrs *OTT* saistību aspekts, kas attiecas uz *OTT* pakalpojumu starpsavienojumu, ir mērķis saglabāt vismaz trīs nepārslogotus maršrutus uz apvienotā uzņēmuma IP tīklu Vācijā. Citiem vārdiem sakot, mērķis bijis nodrošināt pietiekamu starpsavienojuma jaudu, lai apvienotā uzņēmuma platjoslas klienti varētu piekļūt jebkuram *OTT* pakalpojumam Vācijā, izmantojot vai nu saistību teksta B.II iedaļas 16. punktā aprakstītos starpsavienojuma punktus, vai kā citādi.

406 Šajā nolūkā saistību teksta B.II iedaļas 16. punktā bija noteiktas it īpaši šādas saistības. Pirmkārt, *Vodafone* nodrošinātu, ka izmantojamās jaudas maksimums dienā visos apvienotā uzņēmuma starpsavienojuma punktos ar katru grupu, kurā ir vismaz trīs atzīti starpsavienojuma pakalpojumu sniedzēji, kas būtu gatavi pārdot tranzīta pakalpojumus, izmantojot vienu vai vairākus fiziskus starpsavienojuma punktus Vācijā, caur kuriem varētu nodrošināt caurplūdi platjoslas klientiem,

nepārsniegs 80 %, kā rezultātā papildus dienas maksimumam būtu pieejami vismaz vēl 20 % jaudas. Otrkārt, *Vodafone* nodrošinātu, ka virs izmantojamā jaudas maksimuma pieejamā jauda ir vismaz 20 Gbit/s. Šis skaitlis tiktu pārskatīts katru gadu saskaņā ar saistību tekstā aprakstīto procedūru. Tomēr prasītāja konkrēti nepaskaidro, kādēļ ar to varētu būt nepietiekami.

407 Šajā ziņā arī jāatzīmē, ka Komisija un persona, kas iestājusies lietā, pēc būtības paskaidroja, un neviens to neapstrīdēja, ka apvienotajam uzņēmumam būtu spēcīga motivācija mazināt vietējās sakaru līnijas pārslodzi, jo šāda pārslodze, kas radītu sastrēgumu "pēdējā posmā" (*on last mile*), būtiski mazinātu tā fiksētās platjoslas pakalpojumu pievilcību un radītu ievērojamu risku zaudēt klientus fiksētās interneta piekļuves tirgū par labu citiem operatoriem.

408 Turklāt jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 1929. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka interneta neitralitāte, kas garantēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV 2015, L 310, 1. lpp.), neļautu apvienotajam uzņēmumam pieņemt vienpusējas ierobežojošas darbības saistību apiešanai, piemēram, pārskatīt prioritātes datplūsmas jomā vai īstenot diskrimināciju, un prasītāja to neapstrīd.

409 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka *OTT* saistības būtu bijušas nepietiekamas, lai *OTT* televīzijas klientiem garantētu pietiekamu uztveršanas kvalitāti, tāpēc trešo iebildumu var noraidīt.

410 Ceturtām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka *OTT* saistības un *HBBTV* saistības neliegtu apvienotajam uzņēmumam ļaunprātīgi izmantot savu stāvokli, kaitējot citām tehniskām funkcionalitātēm, jāatgādina – kā izriet no šā sprieduma 348. un 349. punkta, ka saistībā ar ceturto pamatu prasītājai nav izdevies pierādīt, ka Komisija nav konstatējusi, ka apvienotais uzņēmums varētu arī nodarīt kaitējumu citām tehniskām funkcionalitātēm, piemēram, *CI Plus*, *TVHD*, programmas elektroniskajam gidam jeb *VOD* pakalpojumam, televīzijas arhīvam un tūlītējas retranslācijas pakalpojumam, proti, tiem pašiem pakalpojumiem, kurus tā min šā apgalvojuma pamatošanai.

411 Konkrētāk, prasītāja nav pierādījusi, pirmkārt, kā koncentrācija varētu ietekmēt minētās funkcionalitātes, kā arī kādu iemeslu dēļ un kā apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un, pats galvenais, motivācija pasliktināt šos aspektus sarunās ar raidorganizācijām, otrkārt, kā, ņemot vērā it īpaši to nozīmību, apvienotais uzņēmums varētu būtiski kaitēt efektīvai konkurencei televīzijas signālu iepirkuma tirgū, un, treškārt, kā šādu iespējamo šo funkcionalitāšu pasliktināšanu varētu attiecināt uz koncentrāciju, kā rezultātā šajā ziņā nebūtu bijis nepieciešams piemērot saistības, tāpēc šo prasītājas apgalvojumu var noraidīt.

412 Piektām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka saistības attiecībā uz iepirkuma maksām neliegtu apvienotajam uzņēmumam noteikt raidorganizācijām citus nelabvēlīgus nosacījumus, kas nav saistīti ar šīm maksām, jānorāda, ka prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir vienisprātis, ka raidorganizāciju un televīzijas platformu sarunas neaprobežojās tikai ar ienākumu plūsmām no raidorganizācijām uz apvienoto uzņēmumu, t.i., iepirkuma maksām, bet ietvēra arī maksājumus, kas saistīti ar saturu, un maksājumus par tehnisko kvalitāti vai papildu funkcijām un pakalpojumiem, kurus apvienotais uzņēmums sniegtu raidorganizācijām.

413 Tomēr vispirms jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 1221. apsvērumā Komisija norādīja, ka iepirkuma maksas ir tieši saistītas ar kabeļtelevīzijas signālu pārraidīšanu un tādējādi, šķiet, ir galvenais maksājumu plūsmas elements, kuru ietekmētu apvienotā uzņēmuma tirgus varas pieaugums televīzijas signālu iepirkuma tirgū. Turklāt minētā lēmuma 1959. apsvērumā Komisija paskaidroja – lai gan televīzijas pakalpojumu ar pievienoto vērtību nesenā attīstība ir veicinājusi ieņēmumu plūsmas palielināšanos no televīzijas platformām uz raidorganizācijām, iepirkuma maksas joprojām ir ļoti būtisks finanšu elements bezmaksas raidorganizāciju un kabeļtelevīzijas platformu līgumattiecībās. Komisija piebilda, ka lietas materiālos bija pierādījumi, kas liecināja, ka darījums ierobežoti ietekmētu ieņēmumu plūsmu, ko raidorganizācijas saņem no apvienotā uzņēmuma (skat. apstrīdētā lēmuma VIII.C.2.11.3.9. iedaļas ii) apakšpunktu), turpretī lietas materiālos nekas liecināja, ka tas tā būtu attiecībā uz iepirkuma maksām (skat. arī 1261. apsvērumu).

414 No tā izriet, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja ņemt vērā to, ka ar saistībām nepalielināt iepirkuma maksas varēja līdzsvarot risku, ka mazumtirdzniecības klientiem varētu samazināties televīzijas piedāvājuma apjoms un kvalitāte, ja būtiski pasliktinātos līguma nosacījumi, ko apvienotais uzņēmums piemēro bezmaksas raidorganizācijām.

415 Turpinot, jāatzīst, ka Komisijai bija pamats ņemt vērā to, ka iepirkuma maksas saistības un *OTT* saistības ir savstarpēji papildinošas, jo pirmās minētās tieši ietekmē apvienotā uzņēmuma un attiecīgo raidorganizāciju finansiālās attiecības tradicionālās un lineārās televīzijas piedāvājumu jomā, savukārt otrās minētās ietekmē papildu pakalpojumu sniegšanu.

416 Turklāt tiesvedības laikā Vispārējā tiesā Komisija apgalvoja, un prasītāja to neapstrīd, ka gadījumā, ja apvienotais uzņēmums iepirkuma maksai pievienotu klāt būtiskus maksājumus, tā būtu viegli identificējama saistību apiešana.

417 Visbeidzot, pieņemot, ka prasītājas apgalvojums par saistību apiešanu attiecas arī uz maksas televīziju, prasītāja nav sniegusi pierādījumus, kas atspēkotu Komisijas apstiprinājumu, ka attiecībā uz maksas televīzijas kanāliem jebkāda rīcība, kuru tā ir aprakstījusi, būtu pretrunā *OTT* saistībām.

418 No iepriekš minētā izriet – prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pieņemot *OTT* saistības, saistības attiecībā uz iepirkuma maksām un *HBBTV* saistības, kā rezultātā šis pirmais iebildums ir jānoraida.

419 Otrām kārtām, par iepirkuma maksu saistību novēlotu iesniegšanu un attiecīgi procedūras pārkāpumu, kas izriet no tā, ka Komisija šīs saistības ir pieņēmusi, jānorāda, ka no Regulas Nr. 802/2004 19. panta 2. punkta, uz kuru prasītāja atsaucas, izriet, ka saistības, ko attiecīgie uzņēmumi ir gatavi uzņemties atbilstīgi Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktam, jāpaziņo Komisijai ne vēlāk kā 65 darba dienu laikā no procesa uzsākšanas dienas. Ja pagarina termiņu, kas atvēlēts lēmuma pieņemšanai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktu, tad automātiski un par tikpat daudz darba dienām pagarina 65 darba dienu termiņu.

420 Turklāt no Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 94. punkta izriet, ka gadījumā, ja dalībnieki pēc 65 darba dienu termiņa beigām maina piedāvātās saistības, Komisija pieņem šīs mainītās saistības tikai tad, ja, balstoties uz tās informācijas novērtējumu, kas saņemta jau izpētes gaitā, tostarp uz iepriekšēju tirgus pārbaužu rezultātiem, un bez nepieciešamības veikt turpmākas tirgus pārbaudes, tā var skaidri noteikt, ka šīs saistības pēc īstenošanas pilnībā un nepārprotami atrisinās konstatētās konkurences problēmas, kā arī ja ir pietiekami laika, lai Komisija veiktu

atbilstošu novērtēšanu un apspriestos ar dalībvalstīm. Turklāt, kā norādīts minētā paziņojuma 107. zemsvītras piezīmē, kas attiecas uz tā 94. punktu, lai notiktu šī apspriešanās, Komisijai ir jāspēj nosūtīt dalībvalstīm galīgā lēmuma melnrakstu, tostarp pārveidoto saistību novērtējumu, ne vēlāk kā 10 darba dienas pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes ar dalībvalstīm.

421 Visbeidzot, jāatzīmē, ka judikatūrā ir noteikts, ka šie divi nosacījumi ir kumulatīvi, un precizēts, ka Komisija var ņemt vērā saistības, ko paziņotās koncentrācijas dalībnieki ir iesnieguši novēloti, pirmkārt, ja šīs saistības skaidri atrisina pirms tam konstatētās konkurences problēmas, neesot nepieciešamībai veikt papildu aptauju, un, otrkārt, ir pietiekams laiks konsultācijām ar dalībvalstīm par šīm saistībām (skat. spriedumu, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair*/Komisija, T-342/07, EU:T:2010:280, 455. punkts un tajā minētā judikatūra).

422 Šajā lietā jākonstatē, ka ir izpildīti abi šie nosacījumi.

423 Pirmkārt, attiecībā uz pirmo nosacījumu, kā izriet no šā sprieduma 398.–418. punkta, prasītājas argumenti par to, ka iepirkuma maksas saistības ir nepietiekamas, tika noraidīti. Tādēļ jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija, izvērtējot izmeklēšanas gaitā jau iegūto informāciju, it īpaši ar tirgus dalībniekiem veiktas iepriekšējas apspriešanās rezultātus, nevarēja skaidri konstatēt bez papildu izmeklēšanas, ka, īstenojot iepirkuma maksas saistības, iepriekš konstatētās konkurences problēmas tiek skaidri atrisinātas.

424 Otrkārt, attiecībā uz otro nosacījumu jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 25. un 26. apsvēruma izriet, ka dalībnieks, kas paziņoja par darījumu, 2019. gada 11. jūnijā iesniedza pārskatītu saistību projektu un ka Padomdevēja komiteja apsprieda lēmuma projektu un 28. jūnijā sniedza labvēlīgu atzinumu. No tā izriet, ka šajā gadījumā Komisija patiešām varēja nosūtīt dalībvalstīm galīgā lēmuma projektu, kurā bija ietverts grozīto saistību izvērtējums, vismaz 10 darba dienas pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes, ko prasītāja neapstrīd, un tādējādi tai bija pietiekami daudz laika, lai apspriestos ar dalībvalstīm par iepirkuma maksas saistībām.

425 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija, neraugoties uz novēlotu iesniegšanu, varēja ņemt vērā iepirkuma maksas saistības, kā rezultātā prasītājas iebildums par iespējamo procesuālo pārkāpumu ir jānoraida, tāpat kā jānoraida šā pamata otrā daļa.

426 Ņemot vērā iepriekš minēto, piektais pamats ir jānoraida.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Tele Columbus AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 13. novembrī.

[Paraksti]